

متن پرسش

در کتاب «آشتی با خدا از طریق آشتی با خود راستین» استاد، ایشان در مورد هدف خدا از خلقت انسان از منظر عقلی و فلسفی می‌فرمایند: خداوند خودش هدف است، نه این که هدف داشته باشد، به این معنی که مخلوقات خود را هدف دار خلق می‌کند تا به کمال شایسته شان برسند، ولی خداوند که کمال مطلق است و هدف همه ی عالم می باشد، و ماوراء او کمالی نیست، نمی شود هدف داشته باشد. با توجه به بیان گفته شده «نمی‌شود هدف داشته باشد» صفت حکمت خدای متعال که به معنای هدفدار بودن فعل خداست و در قرآن آمده چگونه توجیه می‌شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خداوند حکیم است بدان معنا می‌باشد که کاری لغو از او صادر نمی‌شود و در نتیجه مخلوقات او همه هدفدار می‌باشند. موفق باشید